

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGETES TARTALMU HETILAP. — MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	2 kor.
Fél évre	4 *
Egész évre	8 *
Egyes szám ára	20 fill.

Felelős szerkesztő:
ZÁDORV KÁROLY.
Lap kiadó tulajdonos:
FIGULI ANTAL.

A lap szemléi részét illető közlemények a »Petrozsény és Vidéke« szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a Kiadóhivatalhoz küldendők.

Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények árszabály szerint számíttatnak.

A jegyzők.

A községi- és körjegyzők országos egyesülete ma kongresszust tart Budapesten. Sérelmeik orvoslásának életbevágó kérdéseivel foglalkoznak. Hátézer jegyző közül az ország minden részéből megjelenik néhány száz. Elvégre, nem a szám határoz. Hiszen azok, akiket leköti a teendők halmaza s ott nem lehetnek, nemcsak hallgatag, de lélekben csatlakoznak a megállapodásokhoz, melyek előreláthatólag igen szépek, üdvösek lesznek — papiroson. Végeredményében azonban lesz-e jótékony hatása, gyakorlati értéke, az már igazán nagy kérdés. Mert a jegyzők sorsát is azok intézik, akik bajaikat, kiáltó sérelmeiket nem ismerik. Aminek aztán olyan az eredménye is, mint a közigazgatás egyszerűsítése, amely legalább is két balkézlet lett megalkotva. Valósággal agyon van egyszerűsítve a közigazgatás s agyon vannak nyomorítva a jegyzők.

A jegyzők fizetésrendezése is oly mostohán bánt el ezzel a szellemi munkástáborral, hogy amit balkézlet adott a jobbal elvette.

Minden intézkedés, amely a jegyzőket érinti, szinte tendenciózusan a jegyzői kar erkölcsi tekintélyének tönkretételére irányul. Anyagi helyzetük javítása érdekében ami — elhisszük — jószándékkal történt, arra is el lehet mondani: »adtál uram esőt, de nincs benne köszönet.«

„PETROZSÉNY és VIDÉKE“ TÁRCAJA.

Kiszakított lapok egy leány naplójából.

— Lapunk eredeti tárcája. —
Irtta: **HEGEDŰS ILMA.**
— (Folytatása és vége.) —

május 15.

Mily boldogság, ha az embernek van valakije, akinek a keblén elsírhatja mindazt, ami bántja, ami fájt. Milyen jó az én édes anyám, tán' nincs is több olyan a földön. Hogy is tudtam úgy félreismerni? Csak én nem tudok megváltozni, megjavulni. Olyan vagyok mint egy szobor, pedig hogy szeretném megfogni azt az áldott, dolgos két kezét és csókolni, csókolni. De nem tudom megtenni. Milyen gyötrelmem a szeretet, ha nem tudjuk kimutatni.

junius 8.

Már olyan régen nem irtam. Mikor az ember boldog, hamar telik az idő, a hónapok napokká, a hetek órákká rövidülnek.

Az alvó Csipkerózsza felébredt s az ébredése szebb volt a legszebb tündérmesénél ...

— Tudod-e Édes, hogy szeretlek, jobban szeretlek mint az anyámat. Te vagy nekem az élet, a napfény, a boldogság, minden, minden. Már nem imádkozom. A Te nevedet susogom este, mikor álomra hajtom fejem s reggel, mikor felébredek. Szeretlek, szeretlek, szeretlek most és mindörökké ...

július 14.

Hahaha. Nevetnem kellene, ha tudnék, ha a szemem nem lenne tele égő, forró könnyel. Az álom, a

Még azt sem tudták a jegyzők annyi utánjárással, peticionálással kieszközölni, hogy féláru vasuti jeggyel utazhassanak, amely kedvezményben részesül az utolsó megyei díjnak és állami szolgálta.

Pedig a jegyzők kedvtelésből bizony keveset utaznak. Se pénzük, se idejük nem engedi. Ha pedig katonai, adóösszeírás, kincstári követelések behajtása végett kell utaznia, akkor állami funkciót végez s így a kedvezményes utazás előnyére annál inkább rá van utalva, mert a községek által megszavazott utazási átalányra rendszerint ráfizetnek.

A jegyzői intézmény egyidős az államélettel s bármennyire lehámozták az állás nimbuszát, elkoptatták presztizsét: az állami, törvényhatósági és községi közigazgatásnak még mindig az a szerve, amely nélkül az adminisztrációt el sem lehet képzelni.

Midőn 36 év előtt az igazságszolgáltatást és közigazgatást a törvényhozás elkülönítette, a törvénykezési fórumok mint koordinált hatósággal érintkeztek az alsófoku közigazgatási hatósággal, vagyis a községi jegyzővel. Azóta legalább 25 forum lett föléje helyezve rendelkezési sőt bírságolási joggal, melyeknek mindegyike úgy tekint a jegyzőt, hogy elsősorban az ő utasításainak végrehajtása képezi főfeladatát. És ha nem képes minden irányban a mindig sürgős meghagyásoknak eleget tenni, csekély fizetése kevés

a reárott bírságokra. Mert még arra sincs ideje, hogy igazoló jelentéseket tegyen. Mindezek mellett Demokles kardjaként lebeg feje fölött a feyelmi, amely teljesen kiszolgáltatja a feyelmi hatóságnak. Nem védi a jegyzőt szolgálati pragmatika. A vádló és panaszos egyszersmind bírāja, aki ekzisztenciájának feltétlen ura. Ezeken kívül még abban a veszélyben is forog, hogy bűnügyi eljárás alá vonatik. Tévedésből helytelenül jegyzi be a behajtott, felvett összeget, vajjon tudja-e magát a hivatali sikkasztás vádjára alól tisztázni. Pedig tévedni emberi dolog.

Felelős a mulasztásával vagy kifogásolt eljárásával egyeseknek, községnek, törvényhatóságnak s államnak okozott károkért. E tekintetben sem lehet a jegyző soha nyugodt, ha vajjon nem mulasztotta-e el valahol a közigazgatási uton beszédendő közkövetelés behajtását. Nem esik-e kifogás alá a dologi kérdésekben tett intézkedése, melyért vagyoni felelősségre vonható.

Évről-évre rohamosan szaporodik a jegyzők vállára nehezülő munka, de munkaerő szaporításról a községek rendszerint vagy nem akarnak, vagy képtelenek gondoskodni. És éppen a közigazgatási pályán a legnehezebb használható segédmunkaerőt alkalmazni. Részint, mert az emberi erő feletti munkával arányban álló javadalmasban nem részesíthetők, részint mert előmenetelre s nyugdíjra kilátásuk nincsen. Arra

A gyerek.

Irtta: **VÁNDOR IVÁN.**

A multkor este, mikor hazajöttem, Piroskát, a feleségemet sirva találtam. Ránéztem az órára: fél kilenc volt. Nem kérdeztem tehát semmit, hanem melléje kerültem, átöleltem és azt sugtam a fülébe:

— Egyetlenem, veszek magának egy lila crépe de chine fluzt.

Piroska rám nézett és így szolt:

— Vegyen nekem egy picit, kicsi gyereket.

A gyerek váratlan feltünése nem valami kellemesen érintett. Ezt azonban nem mutattam, hanem megsimogattam a feleségem szép arcát és hizelegve azt mondtam neki:

— Kis csacsi — és egy merész mozdulattal az orosz-japán háborúról kezdtem beszélni.

Piroska rám nézett. Volt ebben a tekintetben minden: pajkosság, melankólia, bizalom, tréfa, szomorúság és macacsság. Aztán ő is beszélt a japánokról. Azt mondta, hogy a japánok iránti rokonszenvének a bizonyítéka képen egy gésa pongyolát fog magának varratni. Az nagyon kedves, bájos viselet, magyarázta, nem gátolja az embert a mozgásban, le lehet benne ülni a földre is, a gyermekkel játszani.

— Édesem, már kértem magát, hogy ne emlegesse nekem azt a gyereket — mondtam kissé száraz hangon.

— Hisz' ez nem az a gyerek.

Éreztem, hogy veszedelem fenyeget. Összehúztam a szemöldököm, ami nálam az idegesség jele.

— Egy másik gyerek? Hát ez kié?

— A Mihályé.

boldogságom hamarabb szétfolyt mint egy buborék. Ma beszéltem vele utoljára. Nyugodtan, közömbösen. Nem mondtam: tudom, már nem szerel, nem is keseregtem. Minek? Vigyem piacra a fájdalom, hogy sajnálkozhasanak rajtam? Vagy könyörögjek neki: szeressen, ne hagyjon el, nem tudok nélküle élni? ... Nem. Inkább meghalok, semmint megalázzam magam előtte. Mosolygok, pedig úgy fáj a szívem, hogy azt hiszem meg kell bolondulnom.

augusztus 1.

Uj életet kezdek. Olyant, amely tetszeni fog az ördögnek. Eddig engem bolondítottak, most én fogok bolondítani. Jaj annak, kit végzete összehoz velem. Keresztüljár az életén, a boldogságán, mind mások az enyémen.

szeptember 20.

Hiába. Nem tudok rossz lenni. Idealistának születtem s mint ilyen is fogok meghalni.

A szívem, a lelkeim összetört. Minek is élek még?

Milyen kérdés? Azért bűnhődjek, mert hittem az álmokban, a mesékben, mert szerettem? ...

Hazugság minden az életben. A köny, a mosoly, a szerelem, minden ...

Elmegyek előtte s arcom hideg, közömbös, mintha soh'se ismertem volna, nevetve beszélek más udvarlóim-mal, de mikor itt vagyok az én kicsike szobámban, a hol nem lát senki, akkor kitör belőlem az elfojtott érzés és sírok mind egy gyermek. Mert szeretem, jobban szeretem mint valaha. Az Isten legyen nekem irgalmas ...

vannak tehát utalva a jegyzők, hogy az ugynevezett irnoki teendőket is maguk végezzék, miáltal elvonatnak attól a szellemi munkától, amelynek teljesítését másra nem bízhatják.

Ez hű tükre a jegyzők sokak által irigyelt helyzetének, akiknek fizetésminimuma 1600 koronában van megállapítva, melynél több fizetést élvezhet egy vármegyei vagy járásbírói irnok is.

Azt fessegetik, hogy van a jegyzőnek melékjövendelme s ez pótolja a fizetést. Igaz, hogy vannak a jegyző által kötelességszerűleg végzendő magán dolgai, melyekért díjat számíthat fel. Csakhogy ez a díj oly csekély, hogy jövedelemnek alig nevezhető. És ezért annyit kell dolgozni, hogy igazán verejtékes munkával jut a nagyon megérdemelt fillérekhez s éjszakáit kell feláldozni, hogy ezeket a magánmunkákat elvégezhesse, ha ezeknek egyáltalán szakíthat időt. Mert a hivatalos teendők annyira lekötik, hogy ilyen munkákat alig végezhet.

Sok tekintetben van tehát okuk az ország jegyzőinek, hogy helyzetük javításáról egyesült erővel gondoskodjanak. Erről tanácskoznak a kongresszuson.

Nincsen olyan társadalmi osztály, olyan köztisztviselői kar, amelynek érdekében olyan kevés történt volna, mint a jegyzők helyzetének javítása iránt.

Ideje volna, hogy indokolt panaszukat illetékes helyen meghallgatnák, orvosolnák.

Főlhívás és kérelem.

A szabadságharc sok dicső hősenek emelt már kegyeletes emléket a hálás utódok áldozatkészsége.

Szép hazánk határainál, Krassó-Szörény vármegye szélén, vadregényes hegyek közt, kies völgyben, fekszik egy szerény község, mely ez alkalommal szintén részt kér a nemzet áldozatkészségéből.

Ruszkabánya népének hazafias szereplését 1848-49-ből megörökítette a történelem. Míg közel s távolban a felbujogott nemzetiségek izzó gyűlölettel voltak eltelve a magyar ügy iránt, addig Ruszkabánya német és román ajku lakossága lelkesedve fogadta a szabadság hajnalhasadását. Itt öntötték a dicső honvédsereg ágyúit, itt készült golyó, sörét, sok lándzsa a szabadságharcosok számára.

S a mint Ruszkabánya részt vett a nemzet örömeiben, úgy osztozott bánatában is.

— A favágóé?
— Azé.

Egy pillanatra elhallgattam. Ezt az időt Piroska arra használta föl, hogy rátelepedett annak a széknek a karjára, amelyen én ültem és elkezdte a hajamat simogatni.

— Ha látná, micsoda gyerek az — mondta — akár egy Murilló-angyalka. Kék szeme van meg fekete haja. Aztán a keze, meg a lába — Miklóskám, lelkem, nézze meg azt a gyereket.

Piroska néhány napra így szólt:

— Aztán kérdezte már tőle?

— Kérdeztem. Nem éppen ezt, csak úgy mondtam, hogy nem adná-e nekem valamelyiket. Gondoltam, majd ezt választjuk.

— Aztán mit mondott Mihály?

— Hogy hát ő nem bánja, neki van öt, jut is, marad is.

— Mihály! Mihály csak az apja. Beszél az anyjával?

— Holnap fogok vele beszélni. Magával elmegyek hozzájuk.

Azt akartam mondani, én bizony nem megyek, de ránéztem a parányi cipőkre és így feleltem:

— Isten neki, holnap nézzük meg a kis leányt.

Másnap csakugyan elmentünk Mihályékhoz. Mikor a kapuhoz értünk, Piroska azt mondta, aztán ne mondja rögtön, hogy a kis Julcsát akarjuk.

Mihály az udvaron várt bennünket az egész családjával. Ő maga alacsony, nagy bajszu ember volt, őszbecsavarodott dús hajjal és értelmes kék szemekkel. A felesége gyöngye, beteges asszonynak látszott. Hosszú madonnaarca volt, meg nagy, szomorú szeme. Az öt

Következtek a megpróbáltatás napjai . . . A bosszu keresté áldozatait . . . Keresté s megtalálta. Egy lelkes honleányt, egy szerető hitvest, gyöngéd anyát, a magyar ügy rajongó hivat, sebesültek ápolóját, menekülő, bujdosó honvédek védőangyalát szemelte ki magának Ruszkabányán. Maderspach Károlyné személyében. Összeszorul szívünk, könybe lábad szemünk e név halatára. E névhez fűződik a szabadságharcból minden dicsőségünk, de mély gyászunk is.

Tragikus sorsát ismeri a nemzet; szívébe van vésve minden magyar nőnek, minden hazafiúnak. Erényeiért megvesszőzés lett a honleány jutalma. A nejét forrón szerető férje ezt elviselni nem tudta, ugyanazon órában önkézzel ontotta ki életét s a csapásoktól sújtott nő egyedül maradt árvaival az akkor oly néma, szomorú hazában.

E nőnek emlékét akarjuk megörökíteni, mi Ruszkabánya honleányai. De erőnk csekély, eszközeink kicsinyek, hogy ezt méltóképen megtehessek. Azért fordulunk kérésünkkel a nyilvánossághoz, bizva, hogy ügyünket minden magyar nő, minden érző ember magáévá teszi s tehetségéhez mérten támogatni fogja. Reméljük, hogy e támogatással már jövő évre sikerülni fog az emléket elkészíteni s 1909. augusztus 23-án, az esemény 60 évfordulóján hirdetni fogja hálánkat, kegyeletünket azon a helyen, ahol a méltóságáról megfélejtkezett férfiú, a nemzet vértanújává avatott egy védtelen nőt.

Álljon ott az emlék s szolgáljon fényes bizonyossággal, hogy akit az önkény meg akart gyalázní, ime a nemzet szívében örökre felmagasztaltatik az.

Hazafias üdvözlét!

Ruszkabányán, 1908. évi szeptember hónapban.

A női bizottság:

Erdélyi János
titkár.

Scholtz Gyuláné
elnök.

* * *

Említést tettünk már a hála és kegyelet megnyilatkozásáról. A felhívást ama biztató reménnyel közöljük, hogy Petrozsény és vidéke hazafias közönsége különösen honleányai, a női és honleányi erények mintaképe emlékének megörökítéséhez hozzájárulni kegyeskednek. Lapunk szerkesztősége a magasztos célra szánt adományokat nyilvánosan nyugtázza s rendeltetése helyére juttatja.

KÜLÖNFÉLÉK:

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést vettük: Istenben megnyugodott szívvel tudatjuk kedves rokonainkkal, barátainkkal és ismerőseinkkel, hogy özvegy engissen-hoffeni lovag Engesser Józsefné született bethleni Betegh Anna urnő Máramarosi főtitkár, 48-as honvéd százados özvegye, izai birtokosnő f. évi október hó 25-én a szentségekkel ellátva 96 éves korában Isten-

gyerek közül az egyik, a legidősebb az eperfa legtetetjén ült egy hajlós, vékony ágon. Mikor az apja szólította, kecsesen és biztosan jött le, mint egy mókus. A második a negyediket fogta. A harmadik a porban játszott az anyja lábánál, a legkisebb, a mi Julcsánk pedig ott ült az anyja ölében és mikor minket meglátott, elkezdett cincogni, mint egy fájósfogó egérke.

Az asszony nem valami barátságosan fogadott bennünket. Ugy látszik, az ura informálta előre, mi járásban vagyunk, mert egyre a gyerekeit nézte, féltő, nyugtalan tekintettel.

Mihály ellenben nagyon beszédes volt és a kedvünkbe akart járni.

— Jani, gyere le, köszönj a tekintetes úrnak — szólította a fán ülő gentlemant.

Az asszony gyors mozdulattal megigazította a fején a kendőt és érélyes hangon megszólalt:

— Janit nem adom. — Majd szelidebb hangon hozzátette:

— Igaz — mondta Mihály — ő a legidősebb — elkomolyodott. — Nem szokna meg az ilyen nagy gyerekek ügye.

A feleségem megsimogatta a nagyobbik kis lánynak a haját. Fakó arcu, szeplős, csunya gyerek volt, a haja akár a csepü.

— Mari — mutatta be Mihály.

— Beteges — vágott közbe az anyja — nem való elvinni ezt se.

— Igaz. — hagyta helybe újra Mihály — ezt se lehet adni. Beteg gyerekek az anyja mellett a helye.

A porban ülő gyerek keservesen elkezdett sírni. Az anyja lehajolt hozzá, a kötőjével törülgette az arcát és így csitította:

ben örökre megnyugodott. Temetése f. évi október hó 27-én Iza községben a római és görög szertartás szerint fog megtartatni. A szent-misék Izán, Huszton és Lupényban f. hó 28-án fognak bemutatatni. Boldog nyugalmat! Az Engesszer, Betegh, Novotny, Bujaky, Saxen, Kovássy, friedwaldi Sehnert, Hudeczek, Irring, Lipjánec, Rajkovics, Borsodi, Scheitzner, Markovics családok. A megboldogultban Mindszenti György lupényi róm. kath. plebános nagyanyját gyászolja.

— **Esküvő.** Bartos Sándor f. évi nov. 24-én d. u. 4 órakor a petrozsényi rk. templomban tartja egybekelési ünnepélyét Pfingstgréf Sándor kedves leányával Mariskával.

— **A petrozsényi kath. nőegylet** f. hó 14-én este 8 órakor dísz ünnepélyt rendez a következő műsorral: 1. Társulati zenekar. 2. Az ünnepélyt megnyitja özv. Maderspach Viktorné egyleti elnöknő. 3. «A keresztény nő a XX. században.» Előadja Szentiványi Károly orsz. kath. egyleti igazgató Budapestről. 4. «Élj őseink hazája.» Schumanntól. Éneklí a férfiak. 5. «A keresztény otthon.» Tartja Wüstner Henrikné urnő, a központi kath. nőegylet kiküldöttje. 6. «Kápolna» Kreutzertől. Éneklí a férfiak. 7. A vallás szerepe a nő életében. Tartja Szemlér Ferenc főgimn. tanár Székelyudvarhelyről. 8. Az ünnepélyt berekesztí Buday János rk. plebános. 9. Társulati zenekar. Műsor után a közönség szórakozás céljából együtt marad. — Vasárnap, nov. 15-én d. e. 10. helybeli r. kath. templomban szentbeszéd. Tartja Szentiványi Károly igazgató. Szentmise. Istentisztelet után a választmány a budapesti kiküldöttekkel Iszkronyba megy, hol ebéd után választmányi gyűlés tartatik. Délután 5 órakor X. Pius pápa 50 éves papságának jubileuma alkalmából a szentferencrendi nővérek vezetése alatt álló iskolában pápai ünnepély lesz, melyre a szíves érdeklődők ezuton is meghívotnak. Belépti-díjat egyházi célokra köszönettel fogad az iskola igazgatósága.

— **Főlmentés.** A dévai kir. törvénysz. mint büntetőbíróóság a folyó hó 5-én megtartott főtárgyaláson Pletsch István lupényi és Krausz Sándor vulkáni körjegyzőket az ellenük sikkasztás és közokirat hamisítás miatt emelt vád és következményei alól felmentette.

— **Halálos baleset.** Vulkanban Hanebek töme-dekélési vállalkozó emberei a Mélyaknában követ robbantottak. A dinamitot a furott lyukba helyezték s midőn a gyújtószinort meggyújtották, a felvonón felhúzták magukat 40 méterre a robbanás szintje fölt. Midőn a robbanás dőrejét halották, Barta József aknász kihajolt a felvonóból, a kötélbe kapaszkodva, hogy lássa milyen eredménye volt a robbantásnak. A felvonó padozata valamint a kötél is nedves, csuszós lévén, lábai felresiklottak s egyensúlyt veszítve a kötelet is kiengedte kezéből, lezuhant 40 méter mélységbe s szörnyet halt. A saját vigyázatlanságának, sőt vakmerőségének lett szerencsétlen áldozata a derék aknász, kinek halálát fiatal öz-

— Ne sírj lelkem, nem adlak én oda a viláért se — Mihály a vállát vonogatta, mintha mondta volna:

Lám, ilyen bolond az anya és a negyedikhez közeledett volna, ha az asszony rá nem kiált:

— Kijelmed már adn. Hát nem tudja, hogy Erzsi nem alszik el Mari nélkül soha.

Mihály megrökönyödve nézett rá.

— Mán hogy adnám — mondta, aztán a feleségemhez fordult és lemondólag legyintett a kezével:

— Ne tessék bántani, kicsi még a nagyon.

Piroskát a hallottak nagyon elbátoraltatották és félénken csak annyit mert mondani:

— Hát ha a kis Julcsát . . .

Mihálynénak piros lett az arca és egy gyönyörű védő mozdulattal még szorosabban ölelte magához a gyermekét.

— A kis Julcsát — szólott és most meg elsápadt. Szép szomorú szeméből sűrűn kezdtek hullani a könyek a kis gyerek arcára.

— Mihály is rosszalóan csóválta a fejét és szemrehányóan tekintett a feleségemre:

— Mán azt igazán nem lehet.

Egy pillanatig hallgattunk valamennyien. Aztán az apró szentek el kezdtek keservesen sírni, mintha valami veszedelmet sejtett volna meg a kis lelkük. Mihály is elfordult és lenézett a földre, mintha valamit keresne.

Az én asszonyomnak is könyes volt a szeme, aztán odament a másik asszonyhoz, megölelte szépen és azt mondta neki:

— Olyan szép volt, hogy nem adta . . .

vegye s kis gyermeke siratja. F. hó 2-án temették nagy részvét mellett.

— **Katalin bál.** A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletének petrozsényi fiókpénztára f. hó 15-én, vasárnap, a Györke-féle vendéglő összes termeiben jótékonycélu Katalin bált rendez. Belépti-díj: Család-jegy 2 K., személy-jegy 1 kor. A tiszta jövedelem az özvegy és árvaalap javára fordítatik. Kezdeté este fél 8 órakor. A zenét Balog Józsa zenekara szolgáltatja.

— **A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület** azzal a fölhívással fordul a jó szívekhez, hogy a mit a „Csak egy virágszál” jelige alatt halottak napján az élőhalottaknak, a halál jegyeseinek, a tüdőbetegeknek szántak vagy gyűjtöttek, küldjék be az egyesületnek: Budapest, IX., Lónyay-utca 47 szám. Mihelyt az egyesület az adományokat számba vette, lapunkban közzé fogja tenni a megyében befolyt gyűjtés eredményét és pedig egyes járásokról szerint, valamint közzé teszi a rendezett temetői gyűjtések anyagi eredményét is és a hozzá közvetlenül befolyt adományokat. Örömmel írjuk, hogy az országos gyűjtésben nem a mi megyénk volt az utolsó az országban.

— **Kiss szerencsése nagy.** Miért legnépszerűbb e 3 szó az egész országban? Vegyen egy sorsjegyet a Kiss bankházban, akkor meg fogja tudni! A Kiss bankház nagy előnyökkel nyújt a közönségnek, eddig annyi milliót fizetett ki készpénzben a vevőinek, hogy ma hazánk legnépszerűbb osztálysorsjegy fő-elárúsító helye. Huzás már november 19-én; ajánlatos t. olvasóinknak, hogy tegyenek szerencsekísérletet és vegyenek a teljesen megbízható és előkelő Kiss Károly és Társa bankházában, IV. Kossuth Lajos-utca 13. sorsjegyet, mert Kiss szerencsése nagy!

— **A Petőfi Ház sorsjátéka.** A Petőfi Társaság fáradságot nem ismerő buzgósággal törekszik megvalósítani azt a kulturális és kegyeletes célját, hogy a Petőfi Házban összegyűjtse és mielőbb hozzáférhetővé tegye a közönségnek Petőfi-ereklyéit s azokat a nemzet kincsévé avassa. A Petőfi múzeum fenntartása — a Petőfi Társaság gondja. A Társaság segítségért a magyar társadalomhoz fordul. A Petőfi Ház meg lesz, ha a társaságnak erre a célra rendezett sorsjátékát a magyar társadalom fölkarolja. A pénzügyminiszter által engedélyezett tárgysorsjáték, melyet a Társaság házi kezelésben rendez, tulajdonképpen a közönség áldozatkészségének a meghálálása, amennyiben a nyereményekben gazdag sorsjáték egy koronás sorsjegyet egyáltalán nem állanak arányban azokkal a nagyértékű nyereménytárgyakkal, amelyek a sorsjegyvásárlók között kisorsoltatnak. Amellett tehát, hogy a vásárló igen nagy nyerési esélyekhez jut, egyúttal egy nemes, hazafias és kulturális célt szolgál, hozzájárul a Petőfi ház létesítése és fenntartási költségeihez. A nyeremények száma: 2010, tehát eltérőleg a szokásos tárgysorsjátékoktól — minden sorsjegyen igen nagy nyerési esélye van. Az összes nyeremények értéke 76,000, a főnyeremény: 25000 korona. A Petőfi Társaság már szétküldte az ország minden részébe sorsjegyeit és arra kéri a közönséget, hogy a sorsjegyek vételével és terjesztésével legyen segítségére a nemes cél megvalósításában.

— **A budapesti Bonbonnière.** Az idei színházi szezon — már csak a nagy konkurencia miatt is — rendkívül mozgalmasnak ígérkezik. De nemcsak a színházak vetelkednek egymással, de verseng a sok cabaret, orfeum is, hogy minél több szórakozást és gyönyört nyújtson a publikumnak. És a közönségben soha nem volt a mulatozási kedv oly nagy mint most. Az intímabb és ennél fogva szórakozásra alkalmasabb mulatóhelyek közt első helyen áll a budapesti Teréz-köruti Kabaret Bonbonnière, amelynek kitűnő író- és művészgárdájával egyik sem veheti fel a versenyt. Míg a többi cabaret-színpadon havonként változik a műsor — a Bonbonnièreben hetenként új programot adnak. Állandóan 3-4 aktuális színpadi tréfa, 2-3 kis bohózat és 25-30 chanson van műsoron. Válogatott szám valamennyi. Ez idő szerint egy operett-paródiát adnak szenzációs sikerrel. «A háromszemélyes ágy» címen. A modern operett gyártást kifigurázó újdonság tele van szebbnél szebb melódiával. «A suszter inas dala» és «A pesti policáj» című képlett népszerűsége már az utcára is kivitte. Turchányi Olga, Nyáray Antal, Vörös Illi, Kókény Ilona, Virágh Jenő, Antal Erzsébet, Boross Géza, Kabók stb. jeleskednek magánszámaikkal és a darabokban. Dr. Szalay József igazgató-konferenciér estéről-estére frenetikus hatást ér el saját szerzeményű szatirikus verseivel és pompás ötleteivel. A közönség ki nem fogja a nevetni valóból. És ez a Bonbonnière legnagyobb erőssége, mert sehol annyi mókát nem találunk fel egy este mint itt: már pedig az ilyen helyhez ugy a főváros, mint a vidéki közönség hű szokott lenni. Amint hogy az is!

— **Értesítés.** Tisztelettel értesítem a m. t. helybeli és vidéki vevőközönséget, miszerint a közelgő karácsonyi és újévi ünnepekre a helybeli Párisi nagyruházat ajándék, dísz tárgyak és gyermekjátékokban a legmészebb menő igényeknek megfelelőleg rendeztem be, hol a m. t. vevőközönség mindent, a mire szüksége van beszerezhet, igyekeztem a raktárt szép és finom kivitelű árukkal felhalmozni, hogy minden tekintetben megelégedésre

találjon a vevőközönségnél. Most tehát nincs szüksége a helybeli és vidéki vevőközönségnek arra, hogy Budapestről vagy más városból rendeljen és árjegyzék után, mert itten a vevőközönség azt vehet amit lát és nem ábra szerint és az áru legtöbb esetben törve érkezik meg a vevő v e s z é l y é r e. Tisztelettel kérem a vevőközönséget, kegyeskedjen a közelgő ünnepekre szükségletét a Párisi Áruházban beszerezni. Legközelebb rendelkezésére fogom bocsájtani karácsonyi kiállításunkat. Kérem a Párisi nagyruházat hirdetését a lap máshelyén megfigyelni. Tisztelettel Ujhelyi Lajos.

CSARNOK.

Tűz.

*Kinyújtogatja lángnyelvét a tűz
A nagy, kitört, befűstölt ablakon.
Csókolja, nyalja lágyan a tetőt;
Gomolygó füstje kúszik a falon.*

*A csendes éjszakába csillagot,
Ezer piros tűz-csillagot lövel.
Pattogva száll a szikra-raj, s irigy,
Sóvár erővel tör az égbe fel . . .*

*Az égi csillagok ragyogó, szép,
Halvány, szelíd szemüket rezgetik,
S heves, tűzes, de gyorsan eltűnő,
Törpe vetélytársukat nevetik.*

Sz. V.

Az öreg zsoldtáros.

*Kis templomunk hátsó padjában
Kopott Zsoldtár búsul magában.
Reménykedve várja, csak várja:
Mikor jő már öreg gazdája.*

*Csudálkozik egyre felette,
Hogy a por is már-már belepte.
Vasárnapra múltik vasárnap —
S hire-nyoma sincs a gazdának.*

*Pedig, ha szólt a harang szava,
A legelső mindig ő vala.
Téli fagyba, nyári melegbe
Az éneklést mindig ő kezdte.*

*Kedves zsoldtárját csak fölesapta
S mint a szarvas híves patakra
Ohajtozott szíve az égbe
Uram, a te szíved élébe! . . .*

*S egy mosolygó május-estelen
El-jel is szállt szépen, „csendesén” . . .
S ott, hol nem kell többé a zsoldtár,
Az égi kórusban dalol már.*

*Itt, e földön mimást se hagyott:
Csak zsoldtárját s az üres padot.
Sopánkodott is a szóbeszéd:
— Eléneklé szegény mindenét!*

*. . . Szánják, mondják szegénynek mások
Mi tudjuk csak, dalos pajtások,
S a kopott könyv s az az árva pad:
E „szegény” volt — a leggazdagabb!*

Lampérth Géza.

Nyilttér.

Felejtethetlen nóm elhunytával az összes rokonoknak, ismerősöknek és barátoknak szíves részvétet megnyilvánulásukért és a temetésen való részvételükért ezton is hálás köszönetemet fejezem ki.
Petrozsény, 1908. nov. 5.

Peccol Antal
és családja.

Sz. 838—1908. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102., illetőleg az 1908. évi XLI. t.-c. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1908. évi 6727. számú végzése következtében Dr. Šuciu Gábor hátszegi ügyvéd által képviselt Popovics Ádám és neje vulkáni lakosok javára 329 K. 84 f. s jár. erejéig lefoglalt és 650 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: sertések lovak és faépületek nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíró 1908.-ik évi V. 1209 2. számú végzése folytán 329 kor. 84 fil. tőkekövetelés és eddig összesen 650 K. bíróilag már megállapított költségek erejéig, Vulkán községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1908. évi november hó 24-ik napjának déli 12 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Puj, 1908. évi október hó 24-én.

Bíró János

kir. bír. végrehajtó.

Sz. 884—1908. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102., illetőleg az 1908. évi XLI. t.-c. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbíró 1907. évi Sp. II. 323 sz. végzése következtében Dr. Halmos Bruno ügyvéd által képviselt Weisz Rezső petrozsényi lakos javára 47 K. 30 f. s jár. erejéig kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 772 koronára becsült következő ingóságok, u. m. szobabutorok és varrógép nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíró 1908.-ik évi V. 1544 2. számú végzése folytán 47 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Livazény-Aninosza községben, leendő megtartására 1908. évi november hó 13-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Puj, 1908. évi október hó 13. napján.

Bíró János,

kir. bír. végrehajtó.

Dévai Hitelbank Részv.-Társ. Raktárházai.

A Dévai Hitelbank Részvénytársaság igazgatósága felhívja a gazda, kereskedő és iparosközönség figyelmét ujonnan épített modern berendezésű raktárára és vasbeton pincéire. A raktárházak a dévai állomás pályatestével iparvágány által vannak összekötve s a reexpeditionális díjkiigyeztetés kedvezményét élvezik.

Elvállaljuk:

Gabonának, valamint mindennemű nyerstermékeknek, szesznek, pálinkának beraktározását a legelőnyösebb díjszabások és feltételek mellett.

Előleget nyújtunk minden néven nevezendő árura a legolcsóbb kamatláb mellett a lehető legmagasabb kvótáig, valamint elvállaljuk mindenféle termékek és árucikkek bizományilag való eladását a legmérsékeltőbb jutalék mellett.

Elvállaljuk mindenféle árunak fuvarozását, ki- és berakását, kezelését és a szállítványozási üzlettel járó minden teendők végzését a legmérsékeltőbb tétel mellett.

Felhívjuk a közönség figyelmét szesz-szabadraktárunkra, valamint ujonnan létesített áruosztályunkra s kívánatra bárkinek megküldjük raktári szabályzatunkat és díjszabásunkat.

Készséggel szolgálunk a legmérsékeltőbb speciális ajánlatokkal kérdezősködés esetére.

Minden küldemény a «Dévai Hitelbank Részvénytársaság Raktárházai» címre küldendő.

Dévai Hitelbank t.-t. igazgatósága.

Hirdetések
 jutányos áron
 felvételnek
 e lap
 kiadóhivatalában

Köhögés, reketség és hurut ellen
 nincs jobb a

Réthy-féle pémetefű **czukorkánál**

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félét kérjük, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!

Czipész- és csizmadia-segédek

állandó munkára felvételnek

Cim: KOHN MÓR
 Petrozsény.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hogy a Kossuth Lajos-utcában levő

Emke kávéházat és éttermet

a legmesszebbmenő igényeknek megfelelően ujonnan fényesen átalakítva október hó 24-én megnyitottam.

Esténként Balogh Józsi zenekara tart hangversenyt.

Midőn semminemű áldozatot sem kíméltem, hogy a n. é. közönség részére egy kellemes szórakozást helyet teremtsék, kérem jóindulatu becses támogatásukat

alázatos tisztelettel
SOHR HENRIK

szállodás.

Első petrozsényi
 könyvnyomda és
 könyvkötészet

Papir-, rajz-
 és
 könyvkereskedés.

Van szerencsém Petrozsény és vidéke mélyen tisztelt nagyérdmü közönségének

tisztelettel tudomására adni, hogy 1893. év óta fennálló **könyv- és papirkereskedésemet** ezen szakba vágó cikkekkel dusan felszereltem s a legfokozottabb igényeket pontosan s a legjutányosabban kielégítem. **Tanszerek-, rajz- és íróeszközök, tankönyvek, imakönyvek, albumok** stb. nagy választékban állnak rendelkezésre s ezeket is legolcsóbban árusítom el. A legegyszerűbttől a legfinomabbig: **írodapapírok, levélpapírok, névjegyek, eljegyzési kártyák** stb. kereskedésemben jutányos áron kaphatók.

Midőn a kultura tért hódított a Zsilvölgyben, Petrozsényben **nyomdát** állítottam, a társadalmi életnyilvánulás követelményeit kielégítendő hirlapot indítottam, hogy a sajtó erejével a hazafias célt szolgáljak. A kezdett nehézségeivel küzdve, anyagi áldozatok meghozatalával tartottam fenn s oda fejlesztettem a nyomdát, hogy a legmesszebb menő igényeket a legjutányosabban kielégíteni képes vagyok; miért is a n. é. közönség szives támogatását kérem.

A művelt közönség folyton fokozódó igényeinek a haladás, a fejlődés kívánalmainak kielégítését szem előtt tartva **KÖNYVKÖTÉSZETET** rendeztem be gépezettel, a legmodernebb eszközökkel felszereltem s ebbe a szakmába vágó munkálatok teljesítését megelégedésre s a legjutányosabban elvállalom.

Teljes tisztelettel:

FIGULI ANTAL.

Hivatalos- és
 magánnyomtatványok.

„Petrozsény és Vidéke”
 kiadóhivatala.

Karácsonyi és ujévi nagyvásár a PÁRISINAGYÁRUHÁZBAN

Petrozsény, Kossuth Lajos-utca és tér, Dr. Rosenberg Ignác-féle ház.

Mindenki vásároljon a Párisi Nagy Áruházban, hol karácsony és ujévre az alatt jelzett ajándéktárgyakat szerezhetjük be: Dohányzó készletek, szivar-, dohány-, cigaretta- és pénztárcák, utikészletek, bőröndök, velen-
 cei tükrök, plüskazetták, plüsalbumok, arckép- és levelezőlapnak, emlékkönyvek, fali-diszek, fali-képek, china-ezüst-, üveg-, és porcellán-tárgyak, kézi-táskák (ridikül) körömkészletek, báli legyezők, illatszerek, pipere-szappanok, szappan áruk, sakk és dominók.

Gyermek-játékokban, baba-kocsik, francia- és öltözött babák, porcellán, nikkell és cinedények, mozgófényképek, laternamagikák, tivoli és társas-játékok, építőszekrények, felhuzós automobilonok, sinen járó vonatok, puskák, kardok, továbbá férfi és női fehérneműek, boák, sárcipők, esernyők, nyakkendők, gallérok, kézelők, gamásnik, téli alsó trikók, harisnyák, sapkák, fekete és fehér kötények stb.

Tömeges látogatásokat kérem teljes tisztelettel:

UJHELYI LAJOS, Petrozsény